

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. február 17. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. évi november hó 15. napján kihirdetett 4.B.1401/2009/38. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság határozatának kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 3.000 (Háromezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokon eljáró megyei bíróság a vádlottat testi sértés büntette (Btk. 170.§ (1), (6) bekezdés I. fordulat) miatt, mint többszörös visszaesőt 8 évi fegyházra és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható, továbbá megszüntette a Sátorajújhelyi Városi Bíróság B.275/2005. számú ügyében engedélyezett feltételes szabadságot.

Végül rendelkezett a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést elsődlegesen felmentés érdekében, másodlagosan enyhítésért.

A vádlott írásban is indokolt jogorvoslatában kifejtette, hogy bűnösnek nem érzi magát, a sértettet nem szúrta meg. Álláspontja szerint a sértett már azelőtt megsérülhetett, mielőtt a bolthoz ért. Ezt látszik igazolni, hogy az ő keze nem lett véres. Sérelmezi, hogy a legsúlyosabb büntetést kapta, annak enyhítését kérte.

Az ügyész a határozatot tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.135/2010/6-7/I. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta a minden tekintetben helyes rendelkezései és indokai alapján.

A védelmi fellebbezések okán az ítéletábra a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletét a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta. Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság a perrendi szabályok sérelme nélkül, azokat maradéktalanul betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett.

A vádlott mindvégig tagadta az eszközös bántalmazást.

A bűnösséget tagadó védekezését a megyei bíróság körültekintően vizsgálta és meggyőző érvekkel vetette el. Arról is kellő részletességgel számot adott, hogy miért a sértett vallomásait fogadta el hiteltérdemlőnek.

Az ellentétes bizonyítékok hibátlan mérlegelésével megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő.

Okszerű a vádlott bűnösségére levont következtetés is.

A felmentést célzó védelmi érvelések az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadják, amely figyelemmel a Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltakra a fellebbezési eljárásban eredményre nem vezethettek.

Helyes a cselekmény jogi minősítése is.

Törvényes következtetésre jutott a megyei bíróság, amikor azt állapította meg (ítélet 17. oldal 3. bekezdés), hogy a vádlott ölési szándék nélkül cselekedett.

A vádlotti tudattartalom vizsgálata körében az ítéletábra csupán annyiban tartotta szükségesnek az elsőfokú bíróság jogi indokolását kiegészíteni, hogy a vádlott tudata a cselekmény végrehajtásakor átfogta az életveszélyes sérülés bekövetkezésének lehetőségét, azt nem kívánva, de abba belenyugodva, eshetőlegesen szándékkal cselekedett.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta a vádlott terhére és javára szóló bűnösségi körülményeket. Helyesen észlelte a lényegesen nagyobb súlyú és számú súlyosító körülményeket. Az általa kiszabott büntetés inkább súlyos, mintsem enyhének tekintendő, azonban annak lényeges enyhítésére - figyelemmel a Be. 371.§ (2) bekezdésében írtakra - az ítéletábra nem látott törvényes lehetőséget ily módon az enyhítést célzó jogorvoslat nem bizonyult alaposnak.

Nem osztotta a vádlottnak azon álláspontját, miszerint a legsúlyosabb büntetést kapta, mivel többszörös visszaesőnek minősül, és ezáltal a büntetési tételkeret felső határa 12 év volt.

Fentiek alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét - egyéb járulékos rendelkezéseit is törvényesnek találva - a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 99.§ (1) bekezdése, míg a felmerült bűnügyi költségről a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2011. február 17.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 4.B.1401/2009/38. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen végzésével 2011. február 17. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2011. február 17.

. Balla Lajos sk.  
a tanács elnöke